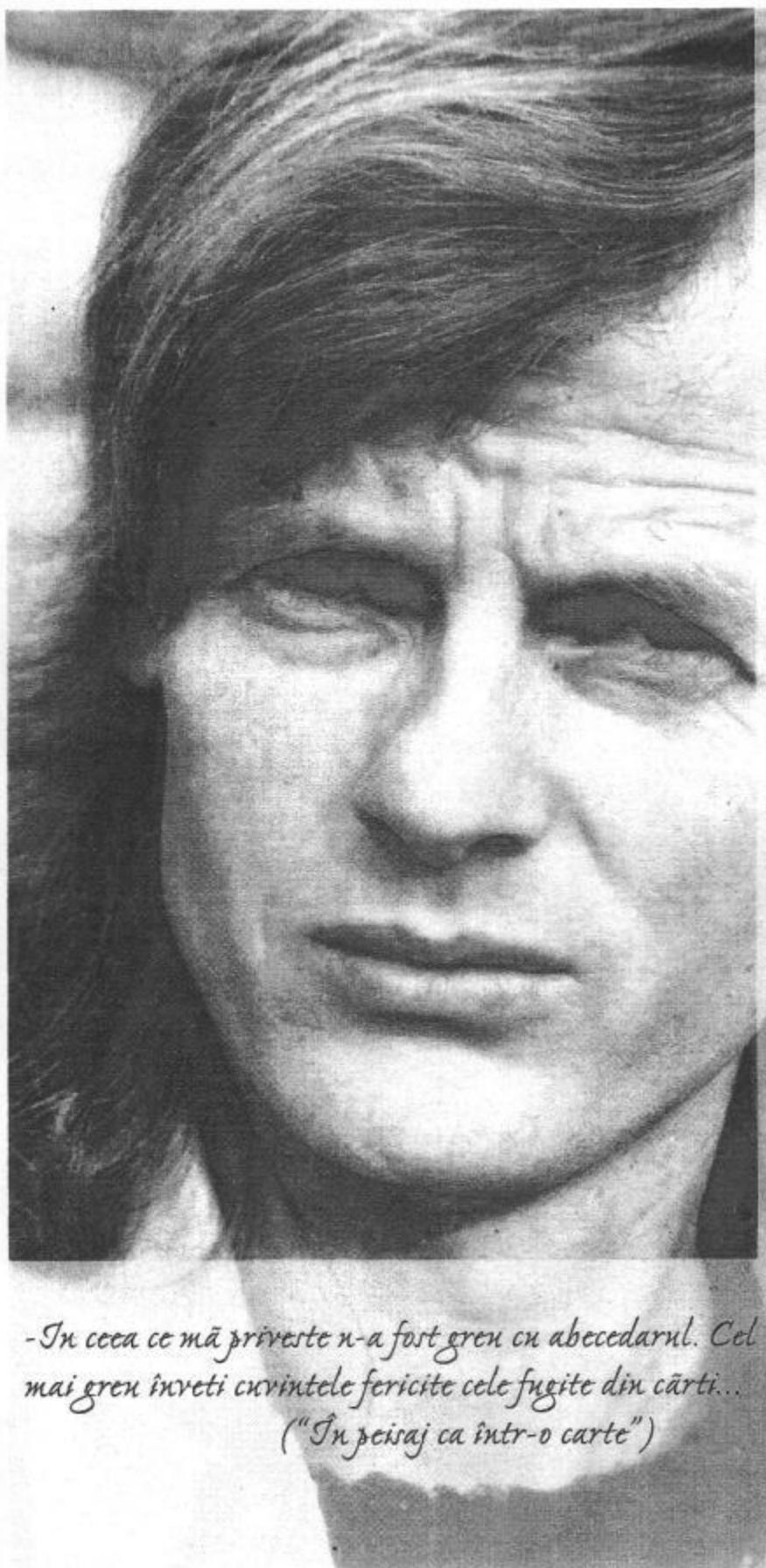

CĂDINORD

Revista Grupului Școlar "Mihail Sadoveanu" Borca-Neamț

OGU
I
O
BIL
m

- În ceea ce mă privește n-a fost greu cu abecedarul. Cel mai greu învății curintele fericite cele fugite din cărti...

(“În peisaj ca într-o carte”)

Nr. 5
MAI 1998

Din sumar:

- PRO ETHICA
- Dintre sute de catarge
- Prietenii Revistei
- Israel - o experiență unică
- Mari dispărăți
- Limbajul culorilor
- Pagina celor mici
- Pagina silvicultorului

DE DOUĂ ORI TREI

1. Descoperiți cuvintele ce corespund definițiilor din chenarul de mai jos. Toate aceste cuvinte sunt formate din trei litere și sunt aranjate în ordine alfabetică.

2. Cele 28 de cuvinte pe care le-ați găsit trebuie apoi grupate două câte două pentru a forma alte 14 noiuni, a 6 litere fiecare. Acestea se vor înscrie în pătrățelele de mai jos și corespund definițiilor alăturate.

Inițialele acestor cuvinte vă vor permite citirea numelui unei soliste de muzică ușoară din România.

Acela.....	*Pantomimă
Articol posesiv.....	
Soția lui Manole.....	*Gălbuie
A lucra pământul.....	
Armă la tir (sg.).....	*De la spate
Trasă prin ac.....	
Această zi.....	*Fruct exotic
Trag la căruță.....	
Prima femeie.....	*Zonale
Penume feminin.....	
Tap Tânăr.....	*Plantă
Apă stătătoare.....	
Regele animalelor.....	*Referitor la noduri
Spațiu.....	
Popas.....	*De la Polul Nord
Zece sute.....	
Actor mut.....	*Apăsată mărunt
Nu vorbește.....	
Între două nări.....	*Unghi de mars
Intersecție feroviară.....	
Pom fructifer.....	*Centrul celulei
Timpul elevilor.....	
Purtat la gât.....	*A face ca broasca
Mișcare mecanică.....	
Singură.....	*Lipsă
	*Fugit din arest

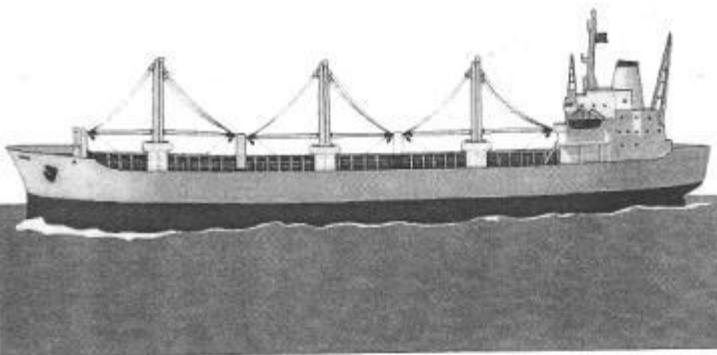
REBUS LA MARINĂ

Dintre cele 64 de litere ce compun tabloul din imagine, interesează numai 12.

Numărul lor în fiecare linie și coloană se indică prin "coordonatele" atașate acestora; se știe că aceste litere nu se găsesc în câmpuri învecinate între ele.

După identificarea literelor respective, prin citirea lor de la stânga spre dreapta, în ordinea linioilor orizontale, rezultă o soluție secundară... marină-rească.

A	B	C	C	A	R	I	O
U	O	N	S	I	N	T	L
E	S	C	A	I	O	S	T
A	S	O	N	T	M	E	K
S	T	T	Y	O	W	A	L
K	B	A	D	J	C	M	O
A	U	S	L	R	V	E	E
D	G	O	D	B	A	E	T

BĂTĂLIE NAVALĂ

În diagrama următoare care simbolizează o mare se află camuflată o flotă compusă dintr-un portavion (patru căsuțe), două crucișătoare (trei căsuțe), trei distrugătoare (două căsuțe) și patru submarine (o singură căsuță). Misiunea voastră este să detectați folosindu-vă de cifrele de pe marginea careului.

Fiecare cifră simbolizează numărul de căsuțe ocupate de către o navă sau mai multe. Navele nu se ating și sunt dispuse orizontal și vertical.

1	3
1	1
2	2
1	1
0	0
3	3
2	2
2	2

0 6 0 3 1 1 1 2 2 2

H.S.L.

ETERNA ENIGMĂ

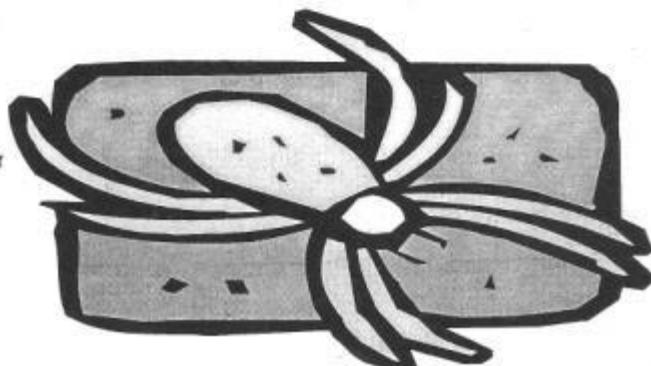
Între următoarele cuvinte s-a strecut un intrus. Găsiți-l.

RUTINA
REVELA
ABSURD
CINEVA
AUGUST

ENIGMA

Într-o dimineață geroasă din iarna anului 19... liniștea pașnicului orășel Manicore a fost tulburată de o veste îngrozitoare. Multimilionarul John Bergson a fost descoperit mort în patul său de către servitoarea sa, Katherine Miles, care îl adusese micul dejun.

Sosit imediat la fața locului comisarul J.S. a aflat că decesul a survenit la ora 2 noaptea și că a fost provocat de mușcătura unui paianjen foarte periculos și foarte rar.

PRO ETHICA

Cine sunt eu?

Rămâi pentru o clipă singur cu tine însuți. Pornește să descoperi tainele firii, pentru a găsi sensul existenței tale. Îndrăznește să întrebă: "Cine sunt eu?" Răspunsul va întârzia, cu siguranță, dar și se va dezvăluia la fiecare pas, cu fiecare clipă. Fii permanent la pândă, analizează-te. Învață să comunică cu tine și cu lumea. Primul pas este însingurarea, întoarcerea în interior, spre suflet, să-ți precizezi sensul vieții, să te desăvârșești tot timpul pe tine, voință, impunându-ți actiunea, conștientizând responsabilitatea a ceea ce faci, a ceea ce vei fi. Întoarce-te apoi să comunică cu lumea. Kayserling spunea: "Cel mai scurt drum către mine însuți este

o călătorie în jurul lumii." Voi ajuta să te inițieze într-o omenie, să te înalte, să te desăvârșească. Nu trăi numai pentru propria-ți felicire ci pentru a dărui bucurie celorlași, pentru a-ți desăvârși noblețea sufletească. Învață să te jertfești pe tine însuți. Să nu lași nimic să-ți tulbere sănătatea firii, eliberează-te de toate relele, de toate ispitele, purifică-ți sufletul. Dumnezeu te-a trimis în lume ca să-i desăvârșești opera. Nu uita că va trebui să-i dai socoteala de felul cum te înaltești, cum te modelez.

prof. Petronela CAIA

Aurel Dumitrașcu – 7 ani de absență

Motto: "Ai auzit vreodată în toate războaiile romane, de vreun poet ucis?
Nu, ci mai curând i-au tratat cu onori și favoruri împărații
și le-au împopodobit sanctuarele cu ofrande.
Nu-i făcută pentru jaful lui Alexandru școala lui Pindar;
nici se teme poezia de sabia persecutorului Thomas Lodge".

La 16 septembrie 1997 s-au împlinit 7 ani de la moartea poetului Aurel Dumitrașcu.

Prietenii apropiati, scriitori importanți ai literaturii române, l-au omagiat ca de fiecare dată, nevenindu-le să credă că Aurel Dumitrascu nu mai este.

Poezia este vesnică, la fel și amintirea poetului.

"Ai murit tu? Lumea și astăzi n-o crede..."

Ce s-ar mai putea scrie și spune despre EMINESCU?

Eminescogii susțin că s-a spus totul despre el și despre geniala-i operă. Și totuși...

Nimeni nu va putea explica miracolul cuvântului și al gândului, miracol cu care s-a confundat viața Poetului. "Nu noi suntem stăpâni ai limbii, ci limba este stăpânul nostru" – spunea Eminescu. Experiența sa literară ne relevă o lume inedită și tulburătoare, dar știm noi, dacă și el era mulțumit?

Fiind capabil de mari mobilizări interioare, pe el nu l-au mulțumit avanta-

jele meschine ale unei vieți penibil de mediocre. Sugera un filozof că el ar trebui să fie Pedagogul neamului nostru. "Rătăcitor disciplinat prin toate lumiile culturii, Eminescu devine o Universitate" (C.Noica).

Dar cât de nemulțumit a fost el de scăderile și imperfecțiunile sale și cum a trăit rușinea de a nu ști tot. Autocaracterizarea sa este plină de amărăciunea neîmplinirilor sale:

"Domnul Michailis Eminescu, medic doctorand în multe științe nefolosi-

toare, criminalist în sensul prost al cuvântului și în conflict cu judecătorul de instrucție, fost bibliotecar, când a și prădat biblioteca, fost revizor la școala de fete, fost redactor-en-chef al foii vitelor de pripas și al multor jurnale necitite colaborator".

Au rămas după moartea sa 44 de manuscrise. Chiar dacă printre filele manuscriselor rămase sunt pe alocuri și însemnări greu de descifrat, enigmatische, neînsemnate, versurile sale rămân mereu vii și emoționante.

PAGINA CELOR ISTEȚI

INVITAȚIE LA LECTURĂ

"La steaua care a răsărit,
E-o călărie atât de lungă,
Că mii de ani i-au trebuit
Luminii să ne-ajungă."
(M.Eminescu - La steaua)

Citind aceste versuri ale lui Eminescu, meditați la sensul lor fizic !

Aveți Răbdarea de a vă aprobia de o carte științifică care vă va răspunde la multe întrebări pe care sigur vi le-ați pus referitoare la lumea în care trăim, la cosmos, la univers. Este o carte fascinantă, care vă va captiva, provocând, ca într-o reacție în lanț, alte întrebări.

"Răbdare în azur" este titlul acestei cărți, apărută la Editura "Humanitas", a astrofizicianului HUBERT REEVES.

În ea veți găsi răspunsuri la întrebări care vă frământă. Drum bun, visători !

prof. Olga TEODORESCU

MATEMATICA pentru TOȚI

1. Aflați ultima cifră a numerelor:

$$N_1 = 19961 + 19962 + 19963 + 19964 + 19965 + 19966 \\ + 19967 + 19968 + 19969$$

$$N_2 = 11996 + 21996 + 31996 + 41996 + 51996 + 61996 \\ + 71996 + 81996 + 91996$$

2. Dacă $a/b = 0,(3)$, folosind numai proporții derivate, calculați: $2a/(3a+4b)$ și $(2a+3b)/4b$

3. Dacă scriem data 11 noiembrie 1911 sub forma 11 11 11 constată că am folosit o singură cifră. De câte ori, în secolul XX scrierea zilei, a lunii și ultimelor două cifre ale anului se face folosind doar una și aceeași cifră? Dar în secolul XXI?

Prof. C. COTIRGĂȘANU

A	S	U	I	S	C	O	A
O	E	C	B	A	U	N	P
R	P	A	U	E	N	E	T
O	A	L	R	S	D	L	E
N	S	E	I	A	I	E	B
M	A	P	S	N	N	R	U
O	R	E	E	U	R	R	U
S	E	L	P	D	A	M	A

Pornind dintr-un anumit punct și citind literele într-o anumită ordine veți afla o strofă din cunoscuta poezie "Somoroase păsărele" de Mihai Eminescu.

Ana Elena-Daniela (clasa a V-a)

ŞARADA

(3 + 3 + 2)

Partea-ntâi, pe-un fjarm de mare,
luminează largul până-n zare.

Partea-a doua-i floare pe câmpie
ca o gură caldă, rubinie.

Partea a treia-i o cîmasă rară
ce-o lucrează fetele la tară.

Tot cuvântul viride doctorii
pentru fel de fel de maladii.

Ana Maria-Simona (clasa a VII-a B)

MARI DISPĂRUȚI

Nicolae Labiș, vesnicul adolescent

La 22 decembrie 1956 murea Nicolae Labiș. Avea atunci 21 de ani, era prea Tânăr ca să-și definitiveze o operă, era prea devreme ca exgeza aceluia timp să-și formeze o părere despre creația sa poetică, despre evoluția sa ulterioară.

Am aflat că la comemorarea celor 40 de ani de la moarte, la Casa Scriitorilor din București nu a venit nimeni să-și amintească aşa cum a fost.

Nicolae Labiș rămâne simbolul unei generații de tineri entuziaști. În noaptea morții sale, generația saizecistă de poeti s-a maturizat, Nichita Stănescu, debutând un an mai târziu.

EL va fi vesnicul adolescent, "arzând dezlănțuit" și ar fi nedrept ca ultimile sale versuri dictate în spital –

"Iar mâine / Puii păsării cu cloșni de rubin, / Ciugulind prin ţărână / Vor găsi,
poate, / Urmele poetului Nicolae Labiș, / Care va rămâne o amintire frumoasă",
– să fie pierdute din memoria noastră.

Un poet al simțirii noastre – Nichita Stănescu

Vorbind despre Marin Sorescu, nu putem să nu ne amintim de faptul că el a fost unul dintre cei mai înversuani admiratori și apărători ai liricii lui Nichita Stănescu, ale cărui prime poezii, neînțelese în epocă de către unii contemporani, erau acuzate de "aiureală".

Sorescu a afirmat însă cu tărie că "Nichita scoate poezia din contingent și-i dă un puternic spray de irealitate".

"Vis, părere, fata morgana, ceva fălfăitor și vaporos", spunea el despre poezile lui Nichita.

Pentru Nichita "Poezia este ochiul care plângă / ochiul umărului care plângă / ochiul măinii care plângă". El s-a situat întotdeauna înăuntru poeziei și a tins întotdeauna către ea. Asemenei "moasei de la țară", declară Nichita, "poetul încurajează nasterea poeziei".

Nichita Stănescu a declarat, în repetate rânduri, că este doar un iubitor de poezie, un cititor, nu este un poet. După opinia sa, nu există poeti, ci numai poezie și iubitori de poezie.

Prin întreaga sa operă, cuprinsă atât în volume de versuri, cât și în eseuri, Nichita Stănescu se relevă a fi nu numai un simplu reprezentant al poeziei contemporane, ci o constiință artistică ce gândește de la capăt "Întreaga poezie în toate articulațiile ei, propunând o operă de o mare profunzime și originalitate, cât și un "sistem" coerent de a înțelege poezia, bazat pe un efort creator îndelung și pe o vastă cultură".

Am încercat și noi, câțiva elevi și cadre didactice să-l sărbătorim pe cel ce reprezintă pentru poezia românească și universală "o nouă experiență lirică".

Ne-am adunat într-o zi tristă de noiembrie să ascultăm versuri, muzică pe versuri de Nichita și întâmplări din viața poetului dispărut.

Tristă a fost sărbătoarea, la gândul că Nichita Stănescu a dispărut prea devreme și, cum însuși spunea: "Numai din somn / se poate trezi fiecare / din coaja vieții niciunul / niciodată".

Adio, Marin Sorescu !

Prin moartea lui MARIN SORESCU (8 decembrie, 1996), cultura europeană pierde pe unul din cei mai mari scriitori. Doctor în filologie, profesor de Tehnică a poeziei al Universității din Craiova, deținător al Premiului Herder și propus pentru Premiul Nobel, a fost cel mai interesant precursor al postmodernismului.

A publicat poezie, proză, teatru, recunoscându-se prin volumele: "La liliieci", "Descântoteca", "Sărbători itinerante", romanul "Trei dînți din față", pielele "Matca", "Râceleala", "Iona", "Vărul Shakespeare", etc.

Poate nu întâmplător ultimul lui poem se numește "Scară la cer", ultimele lui versuri sună cam asa:

"Mă gândesc că trupul meu
Este totusi prea greu
Pentru scara asta delicată
Suflete, ia-o tu înainte
Pâs ! Pâs !"

*Trece timpul. Într-al
saptelea an de când ne-a lăsat singuri, tot nu credem că
Aurel a murit. Lângă groapa
neagră din cimitirul Sabasa,
asteptam din clipă-n clipă ca
prietenul nostru, "suavul lun-
gan" Aurel să ni se alăture.*

*"Biblioteca din Nord",
revistă poruncită din entuzias-
mul celor ce iubesc poezia lui
Aurel Dumitrascu, e încă un
mod de a împrospăta memoria
poetului mereu și mereu.*

30 august 1997

L. Uricel C. 2 br.

LIMBAJUL CULORILOR

(continuare)

Culoarea negru reprezintă maximum de închis, corespunzând negației absolute, culoarea inexistenței.

Culoarea alb simbolizează puritatea, curătenie, adevărul și inocența și elevarea spirituală. Se poate afirma, deci: Spune-mi ce culoare preferi, ca să-ți spun cine ești.

O concluzie care se impune la aceste considerații asupra culorilor ar putea fi aceea că, într-un domeniu atât de vast și cu multiple interferențe pe toate planurile vieții, conlucrarea oamenilor de știință cu plasticienii devine necesară într-o asemenea măsură încât nu ar trebui imaginat nici un domeniu de activitate în care să nu-și aibă locul profesionistul căutărilor estetice și implicit cromatice.

Stiați că...

...Culoarea ne face să ne simțim mai departe sau mai aproape de ceva, iar după felul cum o utilizăm, depinde în mare măsură echilibrul, linistea noastră interioară și bogăția trăirilor noastre afective.

...Culoarea este un instrument de diagnostic psihic și un factor terapeutic? Cu ajutorul culorilor se pot vindeca boli fizice și chiar psihice.

...Culorile ce intră în componența drapelelor naționale simbolizează latura temperamentală a națiunii respective.

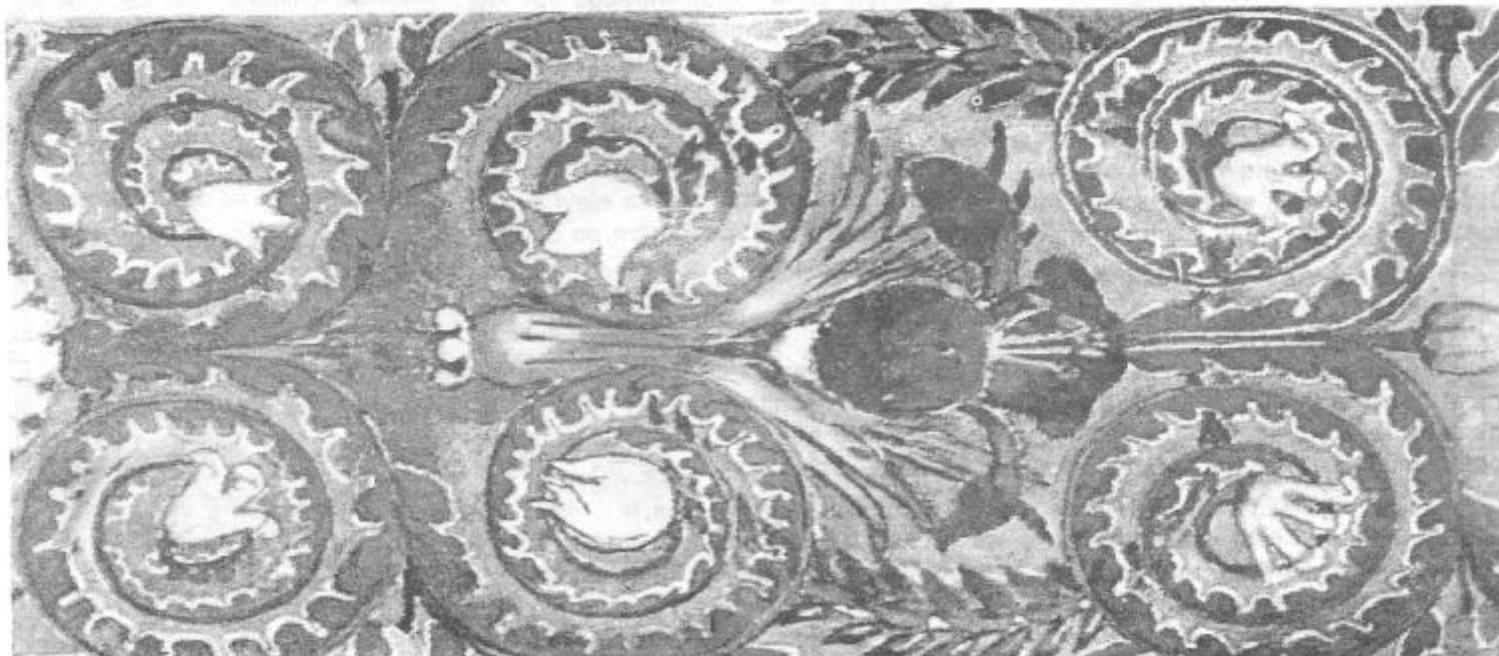
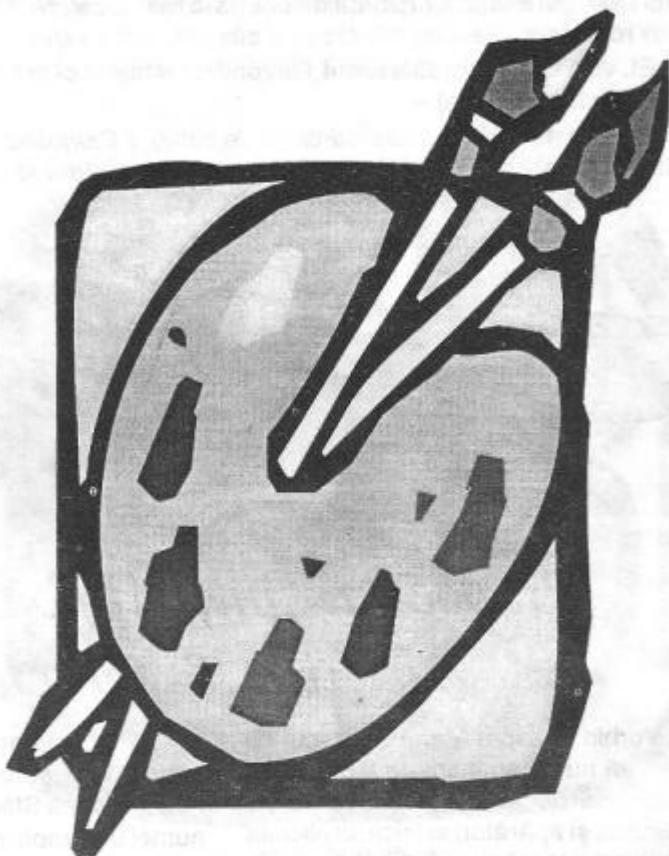
...Cele șapte culori ale curcubeului (roșu, orange, galben, verde, albastru, indigo și violet) au drept corespondent cele șapte note muzicale, cele șapte ceruri, cele șapte zile ale săptămânii, etc.

...Culorile sunt investite cu valori magice sau chiar religioase.

...Percepția culorilor e o limbă universală accesibilă tuturor, o limbă vizuală.

...Fiecărei zodii îi corespunde o anumită culoare. (Săgetător – purpuriu, Leu – galben strălucitor, Vârsător – albastru, etc.).

Prof. Ana-Mihaela GONDOR

Instalarea hitlerismului la putere în Germania, accentuarea legăturilor dintre Italia fascistă și Ungaria horthystă, politica de revizuire teritoriale și de încălcare a tratatelor și convențiilor internaționale au creat îngrijorare în rândul românilor. Italia, la îndemnul Germaniei, a început să acorde sprijin revizionismului ungar. Tânările din sud-estul Europei, înfrânte în primul război mondial, lucrau și ele intens la distrugerea tratatelor de pace și la schimbarea statutului teritorial în această parte a Europei. Berlinul și-a intensificat acțiunea pentru a obține și concursul Italiei în acest scop. În Anglia, America și în toată Europa, propaganda revizionistă ungară (chiar și Bulgaria emitea pretenții teritoriale) atinsese maximum de intensitate.

Ungaria fascisto-horthystă dorea cu orice preț revizuirea "Tratatului de la Trianon" (1920), iar în Bulgaria erau organizate întruniri de protest împotriva tratatelor semnate anterior.

Dar lovitura cea mai mare se pregătea la Roma, unde se hotărâse cu ocazia unui asa-zis "congres european" (de fapt o înțelegere ascunsă între Italia și Germania) proiectul confederăției dunărene îndreptate împotriva României. Pentru fascismul italian și hitlerismul german momentul ales era deosebit de favorabil din cauza crizei economice din România, a situației explozive din Iugoslavia și a apelurilor pe care Ungaria le adresase la Roma și Berlin pentru ajutor. Rușii priveau și ei spre Basarabia poftind-o.

Paradoxal, în anii 1932 – 1933 Parlamentul român reduce drastic cheltuielile bugetare necesare modernizării armatei române pe când Ungaria sporăște cheltuielile pentru întărirea capacitatii de luptă și apărare. La 9 februarie 1934 ministru afacerilor străine al României, marele diplomat Nicolae Titulescu, a semnat la Atena Pactul antirevizionist – "Înțelegerea Balcanică". Acest act a marcat încheierea noii alianțe regionale defensive antrevizioniste la care au aderat România, Iugoslavia, Turcia și Grecia. Ulterior au fost parafate, conform angajamentelor asumate, și convențiile militare între membrii acestei "Înțelegeri Balcanice".

În această atmosferă periculoasă simțul de demnitate al întregului popor român s-a devenit mai perspicace și mai puternic decât toate calculele și urzelile diplomatiche, i-au înțeles chemarea și i-a răspuns printr-o responsabilă solidarizare și un impresionant entuziasm colectiv. O activitate deosebită în cercuri largi ale opiniei publice românești a desfășurat în acest sens "Liga Antirevizionistă Română" constituită în organizatie la nivel central la 15 decembrie 1933 și care a căpătat personalitate juridică la 17 ianuarie 1934. Tot în decembrie 1933 la nivelul fiecărui județ au fost organizate comitete județene. "Liga Antirevizionistă Română" a avut ca președinte pe Stelian Popescu iar ca președinte de onoare pe dr. Miron

Valea Jedorului – Giurgeu. Fuseseră condamnați la moarte, pentru că luptaseră contra stăpânirii austro-ungare dar au reusit să fugă peste munți și s-au stabilit în satul Schit din comuna Ceahlău. Aici, Petre Sălăgeanu a lucrat ca învățător 26 de ani. și în comune vecine au luat ființă asemenea "Ligii Antirevizioniste". În fostă comună Galu, "Liga" a fost înființată și condusă de învățătorul Ioan Popescu care era din satul Mădei, comuna Borca.

Scrie, Doamne, în Cartea vieții căteva nume de locuitori ai comunei Borca care au făcut parte din "Liga Antirevizionistă Română" – Secția Borca: C. Popovici, C. Ciuntu, C. Diaconescu, C. Sălăgeanu, Gheorghe Olaru, Gavril Florescu, D. Mohoreanu, Vasile Tărăță

(Codrescu), Petrea Tărăță, Pantelimon Geană, Gh. Diaconescu, Al. Mălinescu, Neculai Răuță, V. Tomescu, Petrea Gânsac, V. Cobuz, Vasile I. Nită, Dan Diaconescu, D. Tăzlăoanu, D. Rusu,

Toader a Mariei, I. Păhăruț, Grigore Tărăță, Costică Bejan, Gavril Filip, Neculai Bondar, Petre Voiculescu, Dănilă Gondor, Ioachim Ioniță, Petrea Plop, D. Măhălău, Toader Tutuianu, Al. I. Amariei, Gh. Tudose, I. Gafita, V. Ana, I. Andronic, V. Bătăcă și alții.

O parte din locuitorii mai în vîrstă din Borca, știu exact pe unde au fost hotarele pe culmea muntelui Budacu, când cu mulți ani în urmă, când austro-ungurii ajunseseră cu granițele până aici ...

Consider că a sosit timpul cu generațiile mai tinere ale comunei noastre să cunoască aceste adevăruri, aspirații înăbușite, ca să poată prețui pe înaintași așa cum o merită.

1998, prof. Dorel I. RUSU

Aurel Dumitrescu a rămas – plecând – poetul vesnic tânăr întru tineretă poeziei române, la fel de tânără.

Aurel Andrei Giurgeu

Liga Antrevisionistă Română – Secția Borca 1934 –

"... revizionismul maghiar este pentru noi o concepție vinovată.

Noi am spus-o în repetate rânduri Ungariei

și i-o spunem din nou și astăzi:
o înțelegere între noi este și în interesul general al păcii și în interesul celor două țări."

Nicolae TITULESCU

CRISTEA – Patriarh al României. "Liga" s-a născut din reacția instinctului de conservare și demnitate a neamului românesc, împotriva propagandei revizioniste ungare, a cărei acțiune pentru refacerea Ungariei în hotarele dinainte de 1918 ajunsese să constituie o primedie iminentă și serioasă pentru linistea și integritatea teritorială a statului român. În aceste momente în care încă nu s-a uscat cerneala diplomatică de pe "Tratatul politic de bază" încheiat recent între România și Ungaria este nimerit să amintim că și în comuna Borca, ca de altfel în întreaga țară, gospodarii de frunte ai satelor Borcii, sub îndrumarea intelectualilor, în ziua de 13 ianuarie 1934 și-au mobilizat sufletele și și-au exprimat răspicat voința, formând nucleul de bază al "Ligii Antrevisioniste Române" – Secția Borca. Cei peste 242 de localnici reunindu-se la Primăria Borca, printre altele au jurat: "... la caz de nevoie, vom ști ca și până acum, să ne apărăm patria, din care nu vom lăsa să ni se ia nici cât o muchie de cuțit..."

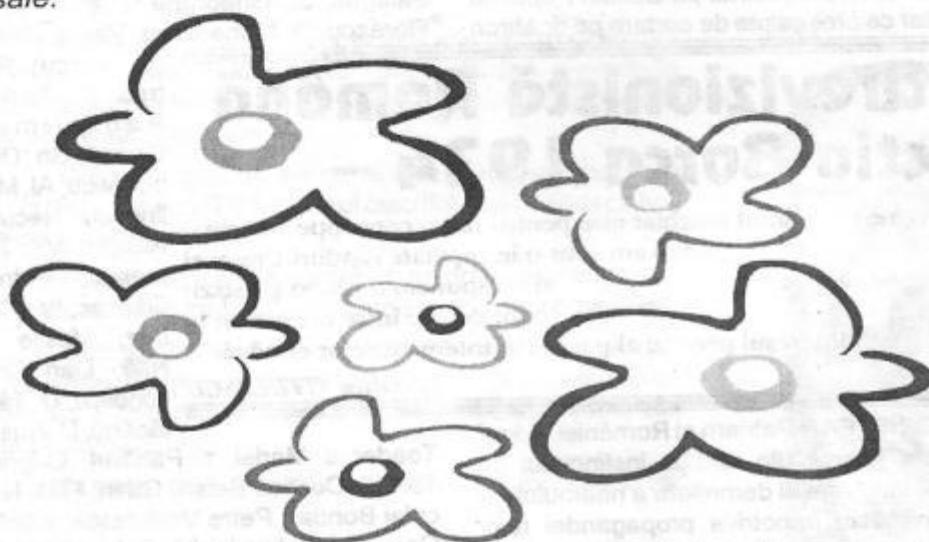
Păstrăm cu respectul cuvenit documentul oficial (dosarul) "Ligii Antrevisioniste Române" – Secția Borca, sigilat și parafat atunci de destoinicul notar Constantin Sălăgeanu. (Părinții săi erau la origine din comuna Sălaj, de pe

Prietenii Revistei

Din îndepărtata Letea, județul Tulcea, ne-a scris poetul și institutorul Paul Sârbu. El a apreciat revista noastră ca pe un "frumos și meritos omagiu adus poetului prea devreme dispărut dintre noi".

Ne mai spune că la Letea "izolarea e maximă, se poate ieși doar de trei ori pe săptămână, în condiții grele, călătorii trebuind să astepte un vapor 12 ore, cu capul pe masă, ca acesta să pornească la două zile. Dacă înghețată bratele Dunării, săptămâna în sir nu mai există nici o legătură cu lumea".

Publicăm un emotionant poem al lui Paul Sârbu și așteptăm să primim, așa cum ne-a promis, și lucrări de-ale elevilor domniei sale.

*
* *

În lungile, nesfârșitele nopți
de iarnă,
în deltă sunt atâtea intrupări
ale singurătății!...

În nesfârșitele nopți de iarnă
auzeam cocori întârziati
țipând în apropierea ferestrei!...
Ochii lor roșii, obosiți, înnotau prin
troiene, sub lună,
în căutarea limanului...

Și o veche și cunoscută
tristețe reîncepea!...
Atunci, dintr-un instinct
de apărare
redeschidem vechile tale scrisori
care-mi luminau față
ca niște fulgere în pustiu!...
Îmi revineau în minte uluirea

cu care ascultai cuvinte
de dragoste!...

Și lupta prin care reuseam
să supraviețuim!...

Și ciudatele tale întreruperi
ale vorbirii
când îți se părea că spui o nerozie,
ce rămânea ca un stop-cadrul
cu care, speriată, plecai -
și-l prelungeam în vis!

Și lupta prin care reușeam
să supraviețuim!...

Și apoi eu, care credeam că
mai rămăsese o speranță
sub dărâmături!....

N-ai să știi niciodată că în acele
nesfârșite nopți de iarnă
era un fel de "stație terminus" a
închipuirilor mele!

Apoi am aflat
că "fusesem victimă ta
cea mai de preț"
ca o medalie ce-ți strălucea
pe piept!

Tar eu mai speram:
îmi aliniasem anii
ca scândurile unei scene
în așteptarea pașilor tăi!
Memoria îmi slăbea
dar eu făceam cu disperare
inventarul tuturor lucrurilor!

Acum, până și luntrea aceea
în care timpul s-a reîntors
a putrezit
așteptând!
A rămas
doar lanțul
cu care am prizonit-o
de fărusul aceleiași
încăpătanări!...

Și apoi venea totdeauna
un moment
în lungile nopți de iarnă, în deltă,
când nu mă mai putea salva
decât un fel de măcel al
închipuirii: "Primăvara"
Desi, săngele răzbătea mereu
prin bandajul acelei iluzii!...

Celor ce-au dat numele revistei lor după titlul cărții lui Aurel Dumitrescu - Biblioteca din Nord - prețuirea mea odată cu speranța că în această "bibliotecă" se vor aduna din ce în ce mai multe nume care vor onora numele celui ce a fost Aurel Dumitrescu.
admirarea lui

George Dondu

30 august 1997 - Borca,
la Sabasa, în casa lui Aurel.

PAGINA SILVICULTORULUI

ŞTIATI CĂ ...

► bradul a fost și este încă folosit ca arbore de naștere (prin scăldarea nou-lui născut în cetea de brad).

► arbore de nuntă (pentru a consfinții fertilitatea cuplului și permanența legăturii), ca arbore de judecată sau de jurământ (pentru a asigura solemnitatea și durabilitatea hotărârilor) dar și ca arbore funerar (pentru a marca încheierea vieții, prin desfoliere și descojire).

► fagul este santinela ce păzește hotarele estice ale României, indicând locurile până unde se întinde arealul compact al Românilor. El trebuie considerat arborele nostru național.

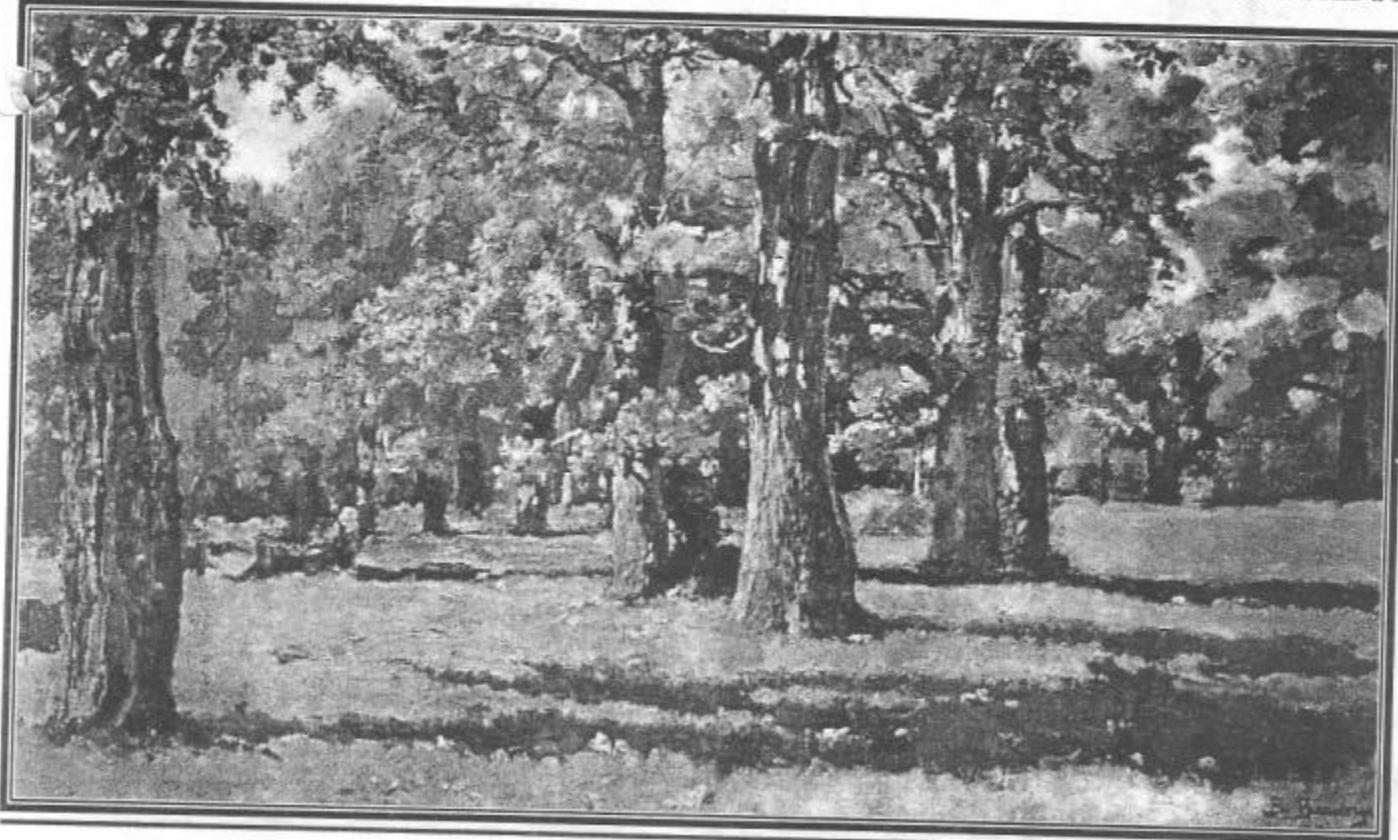
► numele de Transilvania semnifică "țara de dincolo de pădure", adică ținutul ce se întinde la estul crestelor împădurite ale Munților Apuseni.

► molid + ova explică etimologic numele de Moldova, datorită uriașelor păduri de conifere ce acopereau muntii și părțile dinspre miazănoapte.

- ✓ Când te află într-o pădure, încearcă să fii măcar 5 minute copac.
- ✓ Coroana unui arbore seamănă cu gândurile unui om înainte de a fi rostit. Oricum umbra e aceeași.
- ✓ Cei mai mulți îi spun codrului "Dumneavaastră". Poetii î se adresează cu "Măria-Ta". Numai căprioarele îi spun "Tu".
- ✓ "De rupi din codru-o rămurea / Ce-i pasă codrului de ea?". Dar îi pasă pădurarului.
- ✓ Pădurea se oglindește în izvor, dar Narcis e izvorul.
- ✓ Norii dorm noaptea-n păduri. În semn de recunoștință lasă în urma lor rouă.
- ✓ A plecat la drum odată cu pădurea, dar pădurea ajunsese demult.
- ✓ "Codru-i frate cu românul". Firesc, pentru că nimeni n-a văzut încă un codru îngenunchiat.
- ✓ Am căutat "Doina" acasă. Pădurea m-a poftit să intru.
- ✓ Pe măsură ce urcă muntele, pădurea devine târzie.

*Culese și prelucrate de Oltea MURARU,
clasa a XII-a B*

POEȚI NEMȚENI

Maria Anegroaie

De vreo trei ani, Maria Anegroaie nu mai e printre noi. Viața ei s-a frânt brusc, la 38 de ani, când poeta își pregătea volumul de debut. Născută la Tîrgu-Neamț, a trăit o viață zbuciumată într-un cărucior de handicap. A învățat singură să citească și a citit enorm. Mesteșugul versului a fost un har divin. Ce dar de neprețuit! A trăit într-o poezie așa cum a spus și Sfântul Apostol Pavel: "Fiecare, fraților, întru ce a fost chemat, într-o accea să rămână înaintea lui Dumnezeu". A fost prietenă cu toți poeții nemțeni, cu care a purtat o neîntreruptă corespondență. A publicat în toate revistele de poezie din țară. Înainte de a muri îmi scria: "Voi fi fericită când o să-mi apară cartea. Atunci voi ști că n-am muncit degeaba atâtia ani.

Poetul Adrian Alui Gheorghe a îngrijit și editat volumul de versuri **Singurătate de înger**.

O prezentăm cu câteva tulburătoare poeme în revista noastră. De acolo, de sus, ochiul ei trist cu siguranță se va însenina.

Destin

*Tu știi însinguratul meu
tu știi vine un timp când privirea
se luminează de păcatul cainței oarbe
tu știi însinguratul meu
că măcesul sălbatic
îmi săngerează palmele
și buzele cu spini ghipoși
Bucură-te însinguratul meu suflet
voi învăță de la tine jocul zeilor
în nopțile cu vise
unde insomnia-i stăpână
și unde stau ascunsă în propria umbră*

Nimeni nu știe

*Plimbări. Aceleași triste decoruri
nimeni nu tresare
nimeni nu speră că altădată
vor fi albe tăceri
pe creanga acestei zile cu petale
de trandafiri
uneori gleznele tale plutesc diafane
prin roua memoriei
seve proaspete se lipesc de fruntea ta
tristețea se oprește uimită
în mijlocul camerei
când particip imparțial
la bucuria unei sărbători.*

Ochiul zâmbislit din miracol

*Ochiul zâmbislit din miracol
și lunga așteptare din inimă arzând
cea care deschide-nțâmplările destinului
iubirea am știut-o când era măruntă
și-mi ținea de urât
și însetarea unui imens desert
și îmbătarea durerii cu mădularele firii
pierdute-n sirul de frunze cu clipele
îmi trimitea scrisori
pe frunze de brusturi veștede
ochii mei căprui se-nchid în lumină
serpi și vipere dansează în zilele negre
acest poem despre iubire are un destin rătăcit
aici acolo se arată tuturor
am iubit cu ardoare fiecare cuvânt
am așteptat iubirea – ceasuri mușcate
de viscol
în grădini visele se simțeau cu înflorirea garoafei
înspire fericire treceam cu clipa repede
și căutam să deslușesc înțelesul adânc
chemarea misterioasă
lunga ei trenă luminând departe.*

Vom prezenta în fiecare număr portretul unui fost absolvent al școlii noastre în ideea că mulți dintre actualii elevi vor nutri dorință și speranță de a-i urma exemplul:

Vasile Mrejeru, născut la 9 octombrie, 1973 în satul Pârâul Pântei, comuna Borca. A absolvit școala generală la Borca. În clasa a VIII-a a fost premiat la Concursul Național de Geografie de la Oradea. A urmat Liceul "Petru Rareș", apoi Academia de Studii Economice, Facultatea de Turism. În timpul studenției a obținut o bursă în Franța, a colaborat ca ghid cu o agenție de turism și a fost componentul formației de dansuri populare a Universității din Iași, cu care a întreprins numeroase turnee în S.U.A., Franța, Italia, Egipt.

În anul absolvirii facultății, 1997, a fost numit manager al Agenției ICAR TOURS din Iași.

AMERICA - ÎN SERIAL

Grație Enciclopediei portabile, numită "Domnul Tavi" descoperim, după spusele lui, "cel mai frumos oraș din lume" (Nimeni nu a găsit motive să-l contrazică). Renăscut după incendiul din 1871, în care se vorbește de zgârie-nori din 1884, care concentrează pe un teren mlăștinios coloși din oțel, beton și sticlă – orașul ne înghițe ca pe niște mărunte ființe în organismul său.

Total ne încântă. Fiecare clădire face în același timp istorie și bani. Toți marii americani au construit pentru nevoie și mândria lor aici, pe malul Lacului Michigan. Orașul văzut de departe! Spațiile nu-ți mai spun nimic. Mare și mic – noțiuni fără importanță. Multimea de date oferite de ghidul de ocazie nu mai contează. Așteptăm seara, să urcăm în Sear's Tower – cel care doboră toate recordurile în materie. De la etajul 103 a celei mai înalte clădiri din lume (care are 113 niveluri și 443 metri înălțime) privim luminile orașului și ale portului, și notăm câteva date bune de la rubrica "Stiați că...?":

- volumul clădirii este de 4.240.000 m³,
- structură de 76.000 tone oțel, fațada din duralumin negru acoperă 11,2 hectare...

Cocheta clădire albă "WRIGLEY – SPEARMENT" pare un mic diamant la inelul marelui colos negru care adăpostește 17.000 de oameni și în care se poate trăi 70 de ani fără contact cu exteriorul.

Ne luăm rămas bun, puțin intimidați, de la marea metropolă.

United Airlines ne aruncă cu încă 3 ore mai la vest. Pe marginea Marelui Lac Sărat – unde în 1847 urmașii lui

Joseph Smith au spus: "AICI E LOCUL" – Salt Lake City, capitala înfloritoare a statului UTAH – ne dă impresia unei istorii și a unei religii controverse, însă, mai presus de acestea – de impresia de bogăție, de hărnicie, de mulțumire. Capitala mormonilor ne oferă ghid în limba română și ni se deschide, atât cât este îngăduit unor simpli trecători, în toată splendoarea sa. O civilizație smulsă din nisipul deșertului ne uimește prin schimbările care le-a reușit în ce peste 100 de ani de la sosirea primilor pionieri.

În imensitatea statului Utah (cam de mărimea României dar numai cu 2.000.000 locuitori) ne oprim în orașul PRICE, unde, cu o solemnitate demnă de Jocurile Olimpice care se desfășoară puțin mai la Est, se ridică drapele, se cântă imnuri, se schimbă cadouri simbol. O familie indiană ne invită la o horă a înfrățirii, a prieteniei, reconciliierii și speranței. Se învăță dansuri, noi învățăm copiii americanii, se cântă, se zâmbește. Sărbătoare.

Trecem, a doua zi, de la grandiosul spectacol la măreția naturii. După ore de alergare pe șosele perfect drepte intrăm pe platourile dintre Little Colorado și Green River. Întinsul peisajului nu ne permite să realizăm că suntem totuși la peste 2000 m. Ne-o spune aerul condiționat al mașinii care nu mai vrea să funcționeze. Intrăm, rând pe rând, în Arches Parc, apoi în Canions Land, Green River Vale, locuri care ne duc cu gândul la filmele western; paralizia uimirii – când comentariile încețează și te inundă acea neliniște că nu poți împărtăși cu toți prietenii bucuria trăirii. Nu cerem prea multe detalii tehnice. Ghidul nostru de ocazie, Mr. Good – cum singur și-a tradus numele din filipineză. Ne mulțumim că el ne conduce dintr-un "point of view" în altul. Prăpăstile par din ce în ce mai mari. Treptele templelor aztece, păzite de zeițăci șuindări, stranii construcții de piatră rămase într-un fragil echilibru, cromatică de basm și imensitatea – mai ales imensitatea – ne duce cu gândul la un peisaj selenar sau marțian. Marele Canyon – interjecțiile înlăturate vorberea curentă. Ieșim din marasm doar datorită rafalelor fierbinți care ne aduc aminte că mai există timp chiar și în această imensitate roșie în care geologia a constituit o salutară lecție împotriva vanității omenești.

Ne întoarcem mai smeriți parcă în estul răpit de galopul dezvoltării. La DETROIT, căutătorii de aur s-au reprofilat pe construcții, drumuri, mașini. Într-un cuvânt, "job"-uri. Ritmul în care se muncește și se câștigă te face să te gândești puțin acasă. America. Țara tuturor posibilităților!

Stăm la masa unde s-au perindat nume sonore ale muzicii și dramaturgiei românești. Atmosfera se încălzește la ritmurile folclorului românesc și la vinurile din toată lumea.

Comunitatea românească iubește spectacolele, precum iubește și muncă. O combinație ciudată de glume "ca acasă" și de măsurători în inch, mile, galioane și dolari / oră.

Plecăm ca de lângă ai noștri. De parte, oamenii se apropiu mult mai repede. Oricum, ne înțeapă deja dorința revederii.

GOOD BYE AMERICA, WHEREVER YOU ARE!

Vasile MREJERU (BORCA)

Dintre sute de catarge Joc cu portocale

Gânduri pentru Eminescu
tăcerea alungată din tâmpalele plânsse
Pe malul unui lac albasru
capul întors spre cântecul privighetorilor
Cu nuferi galbeni, diafani,
mai vrem portocale
Ne amintim de-un mare astru
cerșim cu trupurile noastre mereu alungați
Ce ne-nsoțește peste ani.
cu pietre din catedrale

Când ne gândim la Eminescu
caii sălbatici alunecă în nisipuri
Se scurge-o lacrimă ușor,
Peste ruiniile pianelor
și un luceafăr blând răsare
pivnițele cucerite din cercurile dimineții
De Eminescu ne e dor.
ariile îngerilor se pot întoarce
la trupurile goale – cuiburi de viespi
Cu Eminescu apa trece
în ziurile catedralei
și tot cu el pietre rămân
mai vrem portocale
Trăi-va ani de-acum încolo
În gândul neamului român.
tata se întoarce spre amurg
plângând întârziatele portocale.

Anca HÄULICĂ, clasa a X-a C

Focul iubirii

De farmecul tăcutei amintiri
și o noapte grea se lasă peste toate
Se lasă gândul omului pâtruns
Din fundul inimii zdrobit
Un drum deschis în dulci reverii
Împărății nețârmurite
Un soare mic ce trece spre apus
E al tău gând un demon răzvrătit

Să fii ca orice om, un oarecare,
Ce lesne-ai fi pus frâu durerii
Tot susțești și-a-nfrânt mânia
Și-n inimă arde mocnit focul iubirii.

Liliana TIFUI, clasa a XII-a A

SĂRBĂTORI NAȚIONALE EVREIEȘTI

Sărbători religioase

1. HAG ROS HASANA – Sărbătoarea Anului Nou cade în prima zi și a 12-a din luna TSIRI (septembrie-octombrie). Se serbează, în fond, momentul Creării lumii.

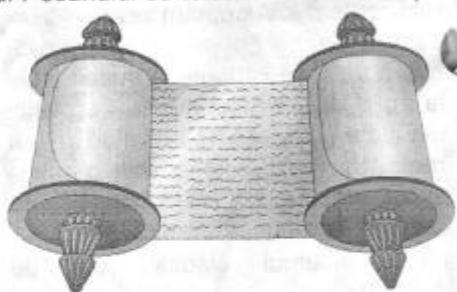
2. YOM KIPUR – Ziua lertărilor – pe 10 TSIRI, când începează orice activitate.

3. HAG HASUKOT – Sărbătoarea barăcilor comemorează momentul în care Moise, plecând din Egipt în fruntea evreilor eliberați din sclavie rătăcea prin deșert și doarme în corturi (sukot), adăposturi făcute din crengi. La această sărbătoare (15-21 TSIRI) fiecare credincios construiește "sukotul" său din crengi de curmal și pari bătuți în pământ petrece noaptea. Ziua mai semnifică și Sărbătoarea recoltei.

4. HAG HANUKA – Sărbătoarea luminilor comemorează momentul în care Iuda Maccabeanul (165 î.e.n.) conduce o luptă între evrei și grecii din coloniile de pe actualul teritoriu al Siriei. Regele Siriei era pe atunci Antiochus Epifan. Grecii sunt înfrânti și legenda spune că în Templul Luminilor din candelabru cu 9 brațe, numit "HANUKA", un alt simbol al poporului evreu, alături de Steaua lui David, au ars timp de 8 zile fără ca nimeni să mai pună ulei în cele 9 candelete. Sărbătoarea începe pe 25 KISLEV (noiembrie-decembrie) și durează 8 zile.

5. HAG MAPESAH – Sărbătoarea trecerii – Paștele – comemorează momentul eliberării evreilor din sclavia în Egipt și începutul drumului către țara făgăduită de Dumnezeu lui Moise. Cade între 15 și 21 NISAN (martie-aprilie). În timpul acestei sărbători, credincioșii mânâncă numai "caser lapesah" (carne fără sânge), nu se mânâncă produse care conțin drojdie de bere, mânându-se în schimb azimă. Mai mult, la magazine, în timpul Pesahului nu se vinde pâine, bere sau alte produse pe care Rabinatul le-a interzis. Toate produsele alimentare au o etichetă specială pe care scrie "caser". Carnea de porc, de exemplu, este "caser". În timpul Pesahului se foloseste o veselă specială, sterilizată și se bea vin.

6. HAGHASAVUOT – Sărbătoarea săptămânilor cade 15 zile după Pesah și comemorează momentul în care Thora (Cartea sfântă a evreilor) i-a fost dictată de Dumnezeu lui Moise pe muntele Sinai.

SĂRBĂTORI LAICE

1. HAG IOM HAATMANT – Sărbătoarea Zilei Independenței, comemorează momentul în care pe 14 mai 1948 (5 YIAR) a fost creat statul Israel. În această zi se organizează carnaval, se dansează, se cântă, se fac demonstrații aviatice și navale pe plaja de la TEL AVIV.

2. ZIUA AMINTIRII – pe 27 NISAN sunt comemorate victimele Holocaustului. În această zi sirenele sună la ora 11 și se păstrează un moment de reculegere.

ing. Adrian BUDĂI,
fost elev al Școlii Borca

Corespondență din TEL AVIV

ISRAEL – O EXPERIENȚĂ UNICĂ

Tara lui Israel (Eret Israel) a cunoscut de-a lungul timpului avataruri istorice și spirituale care au avut un impact deosebit față de ansamblul lumii occidentale. Ca exemplu, s-ar putea menționa civilizația Greciei sau a Romei care a influențat foarte mult cultura occidentală, au lăsat importante vestigii spirituale, dar foarte puține vestigii morale. De aici, din punctul de naștere al credinței creștine, s-a răspândit în aproape toată lumea monoteismul creștin, piatra sa de bază fiind cele zece porunci. Civilizațiile antice ale Greciei și Romei au dispărut, dar ne-au lăsat o moștenire literară, estetică și filozofică. Poporul evreu, nevoit să părăsească Iamântul său și-a menținut în decursul istoriei identitatea, în condiții de exil, a rămas fidel patriei sale pentru a regăsi, în sfârșit, statul Israel modern. Numele țării Israel își are rădăcinile în Vechiul Testament. Se spune că Iacob s-a luptat o noapte întreagă cu Dumnezeu și nu putea fi biruit de către acesta. Dumnezeu luase o înfățișare de pământean și când a văzut zorii zilei a vrut să plece, însă Iacob nu l-a lăsat până ce nu a primit binecuvântarea lui. Dumnezeu l-a binecuvântat și l-a spus că din acea zi înainte îl va cheme Israel. În limba ebraică Vedre Ezra-El înseamnă "cel ce se luptă cu Dumnezeu".

PORTRET GEOGRAFIC

Israelul este situat între $29^{\circ}30'$ și $33^{\circ}15'$ latitudine nordică și $34^{\circ}17'$ și $35^{\circ}41'$ longitudine estică. Are circa 700 km lungime maximă și 111 km lățime, dar este important de menționat că înainte de războiul de 6 zile lățimea maximă era de 15 km. Israelul se găsește la extremitatea sud-estică a Asiei, pe litoralul sud-vestic al Mării Mediterane (Iam Hatihov) și constituie un punct terestră natural de trecere între Asia și Africa. Aici, poate, explicația interminabilelor conflicte armate începute în anichitate și continuante până astăzi. Israelul este singurul stat din lume creat pe o parte din fostul său teritoriu antic menționat în Biblie. Nu are încă frontiere definitive cu excepția frontierei cu Egiptul, trasată în urma semnării Tratatului de pace din 26 martie 1979. Această frontieră merge de la sud de orașul Rafiah din Fâșia Gaza, până în sudul orașului Eilat de pe țărmul Mării Rosii. Între timp s-a semnat Tratatul de

pace israelian-iordanian astfel că s-a definitivat și frontiera spre Iordan. Aceasta pornește din sudul Înălțimilor Golani, urmărește valea Iordanului, Marea Moartă, traversează deșertul Neghev și ajunge în estul orașului Eilat la Marea Rosie. La nord-est, frontiera cu Siria este rezultatul acordului de separare a fortelor, din mai 1974, după războiul de Iom Kipur (Ziua Iertării) din octombrie 1973. Ea pornește de la muntele Hermon, prin Podisul Golan până la râul Yarmak. Menționez că ziua de Iom Kipur este o sărbătoare foarte mare la evrei și cade calendaristic la 7 zile de la începutul anului evreiesc. În această zi nu se lucrează, nu circulă nici o mașină, toți credincioșii postesc și se roagă pentru iertarea păcatelor făcute în cursul anului. În 1974 Siria și Egiptul au atacat Israelul tocmai într-o astfel de zi mizând pe vigiliența scăzută a armatei israeliene.

Populația Israelului prezintă mari contraste în privința felului de viață, a modului de a gândi și de a trăi.

În privința climei, litoralul mediteranean este cald și umed vara, călduț și ploios iarna, cu temperaturi medii între 22° – 30° C vara și 11° – 20° C iarna. Astăzi, 8 iunie 1997, aici, în zona Tel Aviv-ului s-au înregistrat 37° C la umbră, deoarece a fost o zi de "hamsin". "Hamsin" înseamnă în limba arabă "cincizeci", fiind denumirea unui vânt. Acest vânt bate într-un an circa 50 de zile, timp în care temperatura urcă aproape de 40° C. În nordul țării, pe muntele Hermon (2760m) se găsește zăpadă chiar și în cursul verii. Munții calcaroși din Galileia, precum și cei de origine vulcanică, bazaltici, cunosc un climat temperat cu medii de $7-13^{\circ}$ C iarna și $18-28^{\circ}$ C în august. Aici este orașul Ierusalim. Sudul țării înregistrează mari diferențe de temperatură zi-noapte, aici este deșertul Neghev cu $9-20^{\circ}$ C iarna

și $20-30^{\circ}$ C vara. Pe valea Iordanului este un climat subtropical, iar la Eilat temperaturile sunt de $11-23^{\circ}$ C iarna și $20-35^{\circ}$ C vara, ajungând la 40° C la umbră. Aici nu se succed cele patru anotimpuri, lipsesc iernile reci, astfel că mulți arbori sunt veșnic verzi. Mai degrabă, se poate vorbi de un anotimp secetos (aprilie-noiembrie) și unul ploios (noiembrie-aprilie).

Locuri deosebite: Marea Moartă (Iam Hamelah – Marea Sărătă) care se află la mijlocul faliei (rift) siriano-african, locul de pe uscat cu cel mai jos nivel față de Oceanul Planetar (-403 m), concentrația de sare foarte mare, mai conține sulfati și fosfați. Nimici nu se poate îneca, deoarece densitatea apei ține lejer un om la suprafață. În nord, este Marea Galilei (-208 m) ce oferă un spectacol deosebit. Aceasta este principalul loc de unde se alimentează cu apă potabilă 80% din Israel. Lângă această mare s-a născut și a crescut Iisus Hristos, locurile de aici fiind pline de urmele lăsate de "cel mai mare Om care a trăit vreodată". Deșertul Iudeii la vest de Marea Moartă și desertul Negher în sudul țării oferă spectacole extraordinare. În cel din urmă, la 5 km de localitatea Mitpe Ramon este o uriașă groapă tectonică. Golful Eilat din Marea Rosie cunoscut prin reciful de corali adăpostește o faună bogată de la rechinii la

pești multicolori. În sud-vestul Mării Moarte, pe o colină de circa 460m este Massada, datând din anul 73 e.n. La 10 km de Massada, spre țărmul Mării Moarte, este cascada Ein-Gedi, un loc bizar pentru această pustietate. Apa aceasta este exact ca apa de munte de la noi, atât ca gust cât și ca temperatură. Legenda spune că cine bea din această apă întinerește într-un sfert de oră cu 20 de ani.

(Va urma)

*Ing. Adrian BUDĂI,
fost elev al Școlii Borca*

PAGINA CELOR MICI

SEARA

(Pastel)

*Întunecoasă, seara se lasă,
Înveșmântată în neagră mătasă.
Satul în noapte s-ascunde,
Izvoarele suspină din unde.*

*Pădurea adoarme-n bolți, liniștită,
Mantia nopții coboară tăcută.
Străjerul nopții și-aprindem lumina,
Luceferi și stele îi impleteșc cununa.*

Budăi Steliană, cl.a VII-a, Mădei

În pădure era un om cu o drujbă, care era cât pe ce să tie un copac. Ariciul a intervinut și de data aceasta.

Ariciu îi spuse:

— Ia să văd, ai acte?

— Nu, spuse drujbistul și o luă la fugă.

Cei trei au cules ciupercuțe și au fugit ca să nu-i prindă ploaia. Începu să picure. Ariciul s-a ascuns sub un copac, iar copiii în cabana unui vânător. Acesta îi întrebă:

— De ce ați venit la mine?

— Fiindcă plouă afară.

— Vă las cu o condiție: să-mi spuneti unde este iepurele pe care l-ați salvat.

— Noi nu știm unde este.

— Atunci vă leg aici și-i strig ie-purelui să se predea, dacă nu, vă omor pe voi; când am să-l prind, am să-l împușc și pe el.

— Îți spunem unde e, dar nu-l împușca.

— Bine. Unde este?

— Acolo, sub un fag.

— Bine că mi-ați spus! Mă duc să-l împușc!

— Dar ați spus că nu-l omorâți, nu?

— Da? Așa am spus? Vă înșelați, răspunse vânătorul.

În prag apără iepurașul cu un leu. Leul îl mâncă pe vânător. Apoi au plecat cu toții acasă.

Și v-am spus o mare minciună.

Fiindcă am scris povestirea pe 1 APRILIE.

Alexandru Nazaret, cl.a III-a B

ooo

ÎNTÂMPLĂRI ÎN PĂDURE

Trei copii s-au dus în pădure să culeagă ciuperci. Pe cărare s-au întâlnit cu un arici.

— Vă duceți să culegeți ciuperci? zise ariciul.

— Da. Dar de unde știți?

— Veniți cu mine!

Și copiii au pornit după ciuperci. Prin pădure se auzea un mare zgomot. Un lup voia să mănânce un iepuraș. Ariciul se duse să-l apere pe bietul iepuraș. El zise:

— Luptă-te cu mine, dacă ești tare, lupule!

— Nu! De tine îmi este frică.

Iepurașul îi mulțumi ariciului-mușchetar.

Grupul porni mai departe, spre locul cu ciuperci.

Universul florilor

A fost odată un copil care urca o colină înaltă prin iarbă înmiresmată plină cu flori, gâze și fluturi. După un timp a obosit și s-a gândit să caute un loc mai la umbră, unde să-și tragă sufletul. S-așezat la umbra unui cireș în floare. Uitându-se în sus și-a închipuit cum florile, care mai de care mai cochete, discutau parcă între ele:

— La mine a venit astăzi prietenul prietenul meu fluturașul, cel cu pete aurii pe aripi și mi-a șters polenul, spune o garoafă.

— Eu azi am primit o înfățișare nouă pentru că prima dată am înflorit, adaugă o margareta.

— Pe mine m-a încălzit soarele cu razele lui măngâietoare, se lăudă un clopotel.

Astfel vorbeau florile în mintea băiatului care atipise, iar când s-a trezit și-a dat seama că era singur.

Ecaterina Tupu clasa a V-a B

La șapte ani de la plecarea lui Aurel Dumitrescu am simțit tristețea, alături de confrății, ca o nelinișitoare fericire.

Acum nu mai știu dacă viața sau moarte este adeverata fericire.

Ursuțiu Petru

Borcea.

30 august 1997

Andreea Tărăță, cls. a VI-a A

ooo

*Cât de mică-i o furnică
Uite-ăsa ea mititică,
Duce-n spate, duce hrana
De cu vară pentru iarnă.*

*Pentru puii ei drăguți
Să-i hrănească că-s micuții
Îi hrănește, îngrijeste,
Pentru ei se ostenește.*

IN MEMORIAM, PROF. FILIMON LUMINIȚA

Fără îndoială, există în viața fiecărui om, și mai osebit în viața unui preot, momente care prin sentimentele și semnificațiile lor îl marchează toată viața. Un asemenea moment, alergând mereu în memorie, îl retrăiesc an de an în Postul Păresimilor, până în noaptea sfântă a Învierii.

Era în 15 martisor al anului 1986, zi în care, într-un sat aruncat la poalele Rarăului – Chiril – aveam să oficiiez, ca preot, prima mea slujbă de înmormântare. Mă chemase la el Mihaiță, un puști de 9 anișori, răpus de o boală neiertătoare a acestui sfârșit de secol 20. Simt și acum cum îmi stâruie în nări răcoarea dimineții și văd încă albul murdar al omățului ascuns de la fața soarelui molcom, ce pălea încet, mâncat de gânduri de primăvară. Doamne, cât de vîi îmi sunt toate în minte...! Parcă acum aud glasul tinerei mame care, în momentul cutremurător al ultimei sărutări, a strigat deasupra mormântului ce-nghitea fructul dragostei și speranței ei:

— Mihaiță, nuuu...!

Erau în strigătul acela, la care s-a-nfiorat

Rarăul, adunate parătoată durerea, nepuțință și deznațejdea întregii lumi în fața inevitabilei realități a morții. Parcă văd și acum lacrima mare cât cerul ce trist se oglindea în ea, de pe obrazul Măriucăi, surioara, care la cei 7 anișori plângea în sughițuri, deși nu pricepea ce se-ntâmplă. Încă îmi răsună în minte glasurile mamelor ce-l jeleau, cu versuri izvorâte din durere și înțelepciune:

"Vai sărmanele sprâncene,/ Cum o să fiți buruienel/ Vai sărmănilor ochișori/ Cum o să vă faceți flori!"

Și sigur, în oglinda neiertătoare a timpului, mă văd și pe mine, om la durere, pe mine cel de atunci, cu căutările, cu îndoielile și nopțile mele de nesomn, ce-au urmat aceluia martie înfrigurat. Ore întregi din noapte călătoream cu Mihaiță printre stele, căutându-l prin Calea Robilor, de unde, cu el, mai căzuse o stea. Mă văd și acum călătorind cu Mihaiță printre căutări fără odihnă. Urat-ai-gândurile-noapte alături de Solomon care, în toată înțelepciunea lui, era descoperit în fața morții:

"Desertăciunea desertăciunilor, totul este desertăciune... și am zis în sufletul meu că omul este asemenea dobitocului. Pulbere căre în pulbere se întoarce..." Mă durea nefirescul dispariției lui la vârsta când nu gustase din viață. Și, Doamne, cât de nedrept mi se părea. Cu disperare m-am agățat în nopțile întrebărilor mele de paginile sfinte ale Scripturilor, de zâmbetul sfintilor în fața morții, pentru a-mi da sens proprietății. Ea refuza moartea ca ultim cuvânt al destinului căci nu ne naștem doar ca să murim. Așa ar fi un nonsens. Totul. Mă chinuia chipul său Tânăr și frumos, cu față îngerească și cu zâmbetul acela înghețat pe buze în

fața vesniciei, în fața morții. Mihaiță zâmbise morții...!

Și a verit și noaptea sfântă a Învierii. Emoționat de o bucurie neîncăpută în cuvinte, în vesminte albe, cu făclia luminii în suflet și-n mână, după cuvenitul ritual, am ieșit afară din biserică, în miez de noapte, la slujba Învierii. O noapte sfântă și liniștită, cu mulți credincioși veniți să ia lumină din lumină, cu flori unei mari bucurii ce plutea în aer. Cimitirul bisericii, cu sutele de cruci la umbra căroră odihneau cei adormiți în speranța Învierii, era o mare de luminițe ce bucurioase străluceau în noapte. Era cerul înstelat căzut pe pământ. Evanghelia Învierii, malestuoasă și înălțătoare, parcă n-o mai cîteam eu. Pluteam... Apoi am ridicat sfânta cruce deasupra capetelor tuturor și cald, dar puternic, am salutat credincioșii:

— HRISTOS A ÎNVIAT!

— DEVĂRAT A ÎNVIAT!, au răspuns toți, frumos, că într-un cor pregătit din vreme, de fapt de aproape 2000 de ani de istorie creștină. Apoi...

Apoi a venit momentul în care, cu siguranță, a fost de inspirație divină. În timp ce credincioșii cântau cu fețele transfigurate de bucurie "Hristos a înviat...," ochii îmi căzură pe crucea a treia din rândul din față. Cu lumânări aprinse în mână, lângă crucea dragostei lor, neauzite decât de Dumnezeu și de Mihaiță, mama și sora lui cântau cântecul biruinței: "Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le". Deasupra, în înălțimile cerului, în Calea Robilor, o stea strălucea tremurând. Și-atunci, am înțeles, practic, ce ani întregi am învățat pe băncile școlilor.

Am înțeles că strigătul acela al disperării și durerii mamei la moartea fiului ei era acum cântecul acesta al biruinței morții, cântec ce încălzea văzduhul. Am înțeles că lacrima aceea de pe obrazul Măriucăi era topită acum de raza bucuriei. Că de acolo de sus, din sânul îngerilor, Mihaiță se înfruptă și el din bucurie. L-am simțit prezent acolo, lângă mama lui, lângă Măriuca lui dragă, lângă mine. Era viu pentru vesnicie !

A înviat Hristos și a biruit moartea ! A înviat Hristos și ne-a redat nemurirea ! A înviat Hristos și ne-a ridicat din pulbere la vesnicie ! A înviat Hristos și a dat sens vietii ! A înviat Hristos, noi toți vom învia!

Și-atunci am înțeles de ce Mihaiță zâmbise morții !

Și de-atunci, în fiecare an, în noaptea sfântă a Învierii, în bucuria generală a biruinței vietii, mă aplec o clipă în mine și șoptesc încet, încet, încât să audă întreg Universul:

— HRISTOS A ÎNVIAT, Mihaiță!

Preot Neculai COJOCARU

(continuare din nr.4)

Sarcina mea este să vă explic semnele pe care le-ați văzut pe caseta adusă de monahul Amfilohie de la Mănăstirea Hasca.

În primul rând, este vorba de un simbol pe care îl cunoașteți cu toții, și anume numărul "666". Este într-adevăr numărul care-l reprezintă pe Satan. N-aș putea să vă spun ce reprezintă, cert e că este aducător de ghinion, că este folosit în ritualuri satanice și că "originea" lui o găsiți în "Biblia satanică", scrisă de Alister Crowley, și care costă în jur de 150-200.000 lei! A.Crowley este cel care a inițiat biserica satanistă, în America și cel care a editat primele reviste pornografice. A rămas și o tradiție, în urma lui A. Crowley, și anume, întâlnirea regulată a unor mari cercuri de vrăjitoare (13 membri), în marile orașe ale lumii. La o dată recentă, mai multe mii de vrăjitoare s-au strâns în Scobitura Hollywood pentru "Festivalul Vrăjitoriei", festival descris de un cotidian american "News Week" drept "cea mai mare vrajă din lume, aruncată să crească vitalitatea sexuală". Aici, se începe prin slăvirea lui Satan, a lui A. Crowley și apoi încep vrăjile propriu-zise. În SUA cele mai puternice organizații sataniste își au sediul la Los Angeles (Catedrala Îngerului Căzut) și în San Francisco (Biserica lui Satan). "Liturghii" sunt ținute în camere pictate în negru, unde obiecte, cum ar fi: candelabre negre, crani, pumnale, broaște răioase, pentagrame și cruci întoarse invers, ies în evidență. Nuditatea și relațiile sexuale formează o parte a închinării în unele servicii de cult.

Crucea inversă este foarte simplu de explicat: este inversă pentru că Satan este opusul lui Dumnezeu. Crucea încisă într-un cerc tăiat. Aici ar fi mai multe de spus. Există mai multe cercuri sau organizații sataniste; membrii acestora au tatuate pe corp semnele de mai sus și se explică cam așa: "noi suntem un cerc încis, care negăm crucea și nu credem în ea".

Ajă vizionat, deasemenea, un grup care se numește KISS; un grup de rock'roll. În nici un caz, după unele publicații,

TĂ A ROCK-ULUI

KISS nu este echivalentul acelui "kiss" din engleză care înseamnă "sărut". Se spune că KISS, derivă din initialele cuvintelor "King in Satan'S Service". Acest lucru este negat de către componenții grupului. Tot ceea ce fac ei pe scenă și infățișarea lor este doar pentru reclamă. Si personal, cunoscând lumea rock-ului, pot afirma că nu sunt satanisti. Dacă vreți nume de grupuri sataniste (în adevăratul sens al cuvântului), atunci, vi le ofer. Unele dintre cele mai sataniste grupuri rock sunt grupurile de slack metal (însuși numele o spune), ca: King Diamond, Deceide, Venon sau Marduk. Legion, liderul grupului Marduk, afirma la un moment dat: "suntem discipolii Satanei. În tot ceea ce întreprindem, știm că este mâna diavolului".

Bineînțeles, că atunci când vorbim despre satanism nu trebuie să venim imediat cu gândul la muzica rock, deși majoritatea grupurilor rock, o fac voluntar sau involuntar. Așa cum am spus, KISS sau Iron Maiden sau alte grupuri pe care le-ați văzut, o fac pentru reclamă, și devin în ochii lumii satanisti, dar involuntar, prin încercarea de a-și face publicitate.

La noi în țară, există șase organizații de satanisti. N-am să intru în amânunte, dar voi numi județele în care sunt: două în București, una în Covasna, una în Timișoara, una în Brașov și una în Cluj. Acolo sunt răpiți oameni (copii în special), torturați și sacrificiați. Pare incredibil, dar în România, există așa ceva! Este foarte periculos satanismul! Odată implicat în așa ceva, ori ieși mort, ori rămâi până la moarte printre ei!

Ar fi foarte multe de spus, dar, pentru acest număr, doar atât. Alte informații în numerele viitoare!

Clarisa MÎNDRU, clasa a XII-a B

IN MEMORIAM, prof. Filii

Ce-ar fi dacă...

Ce-ar fi fost dacă acum 100 de ani, în curtea unui ţăran, ar fi aterizat o farfurie zburătoare?

► Ţăranul poate să arătă căte zile ar putea să mănânce din ea, el și familia lui.

Ce-ar fi, dacă acum ar ateriza în curtea unui ţăran o farfurie zburătoare?

► Ţăranul poate să arătă căte locuri are, ce viteză prinde, dacă are aer condiționat, dacă are combină muzicală la bord.

Ce-ar fi, dacă peste 100 de ani ar ateriza în curtea unui ţăran o farfurie zburătoare?

► Ţăranul poate să arătă ce caută pe gazonul lui o asemenea vechitură.

Ce-ar fi, dacă oamenii n-ar avea cap?

► Răspunsul deja îl ştiți, aşa că nu-l mai spun!

Ce-ar fi, dacă n-ar exista televizoare?

► S-ar găsi unul care să le inventeze!

Ce-ar fi fost dacă nu s-ar fi descoperit focul?

► Omul din Neanderthal și-ar fi pregătit mâncarea la cuptorul cu microunde.

Ce-ar fi dacă elevii ar preda profesorilor?

► Gradul de cultură al profesorilor s-ar ridica...

Ce-ar fi fost, dacă în comuna primitivă n-ar fi apărut banii?

► Românii n-ar fi folosit bani ci cărți de credit.

Ce-ar fi fost, dacă oamenii primitivi n-ar fi folosit cuțitele de piatră la vânătoare?

► Ar fi folosit o mult mai practică pușcă cu lunetă.

(va urma)

Sergiu Turcu, clasa a X-a A

QUOD EST DEMONSTRANDUM...

Am propus colegilor mei câteva cuvinte, preluate din dicționar, spre explicare. Iată câteva păreri:

○ Pinacotecă:

- maculatură
- colecție de tablouri
- un loc de distracție
- mă abțin de la comentarii
- chestiile alea care se pun pe casă
- discotecă pentru cei mici

○ Endometru:

- unitate de măsurat umiditatea
- o piesă de măsurat apa
- se măsoară cotele apelor
- măsoară cât este de ud
- măsoară cantitatea de apă de ploaie

○ Stift:

- o piesă de siguranță
- mașina domnului prof. Tănase
- ceva dubios
- o chestie de băgat în măsele
- cui mic de lemn folosit în cizmărie

○ Husar:

- un animal
- cineva care face huse
- ipotenuza triunghiului dreptunghic
- militar din vechea armată poloneză, maghiară

Răspunsurile corecte sunt:

- Pinacotecă – colecție de tablouri; • Endometru – mucoasa internă a uterului; • Stift – tijă metalică folosită la îmbinarea a două piese de metal; cui de lemn folosit în cizmărie; • Husar – soldat din cavaleria maghiară și poloneză.

Oltea MURARU, clasa a XII-a B

UMORUL CELOR MICI SUNTEM MICI, DAR NĂZDRĂVANI

În inocența lor, elevii de la clasele primare dau uneori răspunsuri năstrușnice. Iată câteva :

X "Podișurile sunt niște frunze, puse una peste alta ."
(Vasilica S.)

X "Trebuie să consumăm multe fructe pentru că sunt dăunătoare." X "Podișurile sunt așternuturi pentru animale."
(Petrică M.)

X "Podișurile sunt niște punți pe care trec râurile mici." X "— Cum ne dăm seama ce suflet are un om ? — Mergem și-l dăm la raze."
(Iulian V.)

X "Și dușmanul nu sforăiește..." X "Pe geam sunt flori de grecăță."
(Aurel H.)

X "Iarba rea din holde de piatră." X "Însușiri : – fulger, caraghios, silitor, repezit." X "Tufișurile au frunze ca schinul,..., apoi trezem în pufoasa albină ." X "Universul este pe altă planetă ." X "Nicolae Bălcescu merge la magazin să-și ia un alvițar și când a vrut să muște din alvițar..."
(Adrian D.)

X "...raze flămănde"
(Mihai V.)

X "Suntem un popor de erori."
(Dana S.)

X "Tatăl meu este orologiu."
(Ionuț L.)

X "Termometrul este o sticluță în care mama păstrează febra."
(Cristian F.)

Culese de inv. Manuela MUJDEI și Ana BOSTAN

PERLE

Piramidele egiptene ne arată faptul că meșterii, cu cât se apropiau de vârf, cu atât aveau mai puțin chef de lucru.

Îndată ce l-a văzut Eva pe Adam, i-a spus cu patimă: "Să mă iubești numai pe mine!"

A ști că știi ce știi și a ști că nu știi ce știi, iată adevarata filosofie.

...DE LA MURPHI CITIRE...

Dacă ceva nu merge, ia un ciocan mai mare.

Regulile jocului se schimbă întotdeauna când îți vine te rândul.

Efortul pe care-l faci să prinzi un obiect în cădere va produce mai multe pagube decât dacă îl lăsai să cadă...

În drumeție, efortul pe care-l depui pentru a te ridica după un popas este direct proporțional cu timpul cât te-ai odihnit.

Când totul merge bine, ceva nu este în regulă...

Tot ce este bun este ori imoral, ori ilegal, ori îngrașă...

SĂ ÎNVĂȚĂM DIN PROVERBE...

Munca este izvor de sănătate – atunci să-i lăsăm pe cibolnavi să se bucure de ea.

Lauda de sine nu miroase-a bine – mai bine nu fă nimic lăudabil, decât să intri în gura lumii.

Repetiția este mama învățăturii – ia cât mai multe note proaste, ca să te-nveți minte.

Minciuna are picioare scurte – nu ezita să afli că de scurte.

Ce poți face azi, nu lăsa pe mâine – dar dacă mâine nu mai ai cu cine să chiulești?

Meseria este brățără de aur – dacă era de platină... poate mai reflectam...

Culese și gândite de Afloarei Illeana, cl. a XII-a B

P A R O D I I

Balada elevului grăbit

Trec anii, trec lunile-n goană
Si-n zbor săptămâniile trec
Rămâi sănătoasă, scoală,
Că-mi iau ghiozdanul și plec !

Eu nu stiu barul spre care
Pornesc cu ghiozdanul acum
Ce profesori mă pun în miscare

Dar simt că m-apasă absentele
Eu sunt elev trecător
În scurtul popas de la scoală
Vreau multe schimbări de decor.

M-a dus pretutindeni dorinta
De-a călători cât mai mult
A unui elev trubadur
(Dar parcă eu trebuie să vă spun !...)

Mica Mihailă și Magda Nituc, clasa a XII-a C

Un elev neînțeles

Văd cum stai, te frământi, și-ti lipseste curajul
De a-mi spune ce-ai învățat
Dar eu văd, nu ai cum să te-ascunzi de mine
Cauti o scuză-ncurcat

Sunt foarte curios și chiar nerăbdător
Acum ce-ai să mai inventezi
Data trecută mi-ai spus că ti-ai lăsat un picior
Ce lectie neînvățată mă-ndeamnă la drum

R: Un elev făstăcit
Nimeni nu-l crede că ieri a fost foarte răcit
Un elev făstăcit care-a și uitat
Caietul de teme pe masă.
Un elev făstăcit, nimeni nu-l crede.
Că ieri numai de la 4 ore a chiulit.

Păi, cum putea să-si scrie tema normal
Când la TV a fost meci international...
C-asă e la scoala o goană

Afloarei Illeana, clasa a XII-a B

SPONSORI:

- **DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PRENTRU TINERET și SPORT**
- **B.C.R.**
- **Domnii Ion MANOLACHE și Emil BOSTAN, foști elevi ai liceului, cărora le mulțumim.**

ULTIMA ORĂ:

În "Duminica Mironositelor" (3 mai) s-a ținut prima sedință a nou înființatului cenaclu literar "Aurel Dumitrascu".

Pentru că în acea zi biserica ortodoxă a sărbătorit femeia, membrii cenaclului speră ca tot ce li se întâmplă de acum încolo să stea sub semnul feminității, al sensibilității și al împlinirilor.

OLIMPIADE... CONCURSURI... EMOTII...

Sergiu Turcu (cl. a X -a A)
în dialog
cu Claudia Bobeică (cl. a VIII-a)

— Anul trecut a fost plin de reușite școlare pentru tine. Ai putea să ne dai câteva exemple?

— Am obținut locul I la etapa județeană a olimpiadei de istorie și premiul I la scoala.

— Ce te-a determinat să participe la această olimpiadă?

— Ceea ce m-a determinat să participe nu poate fi exprimat prin câteva cuvinte, deoarece nici eu nu știu sigur de ce am manifestat atâtă interes pentru istorie.

— Ce reprezintă istoria pentru tine?

— Istoria a devenit o pasiune pentru mine. Îmi place mult povestirile istorice și tot ce tine de trecutul zbuciumat al poporului român.

— Ai făcut o pregătire specială pentru participarea la olimpiadă?

— Locul I de anul trecut îl datorez domnului profesor Mircea Afloarei, care a sacrificat atâtea ore pentru a mă pregăti pe mine și pe încă două colege, Raluca Mrejeru și Paula Nevoie. Anul acesta am dat mai multă importanță matematicii, pentru că mă așteaptă admiterea în liceu. De asemenea am mai participat și la olimpiada de limba și literatura română. Am avut mari emoții.

Vreau să încheie urând mult succes viitorilor participanți la olimpiade pentru că prin ei școala noastră câștigă prestigiu.

O experiență de neuitat

— Ovidiu Balan, te-ai întors de curând de la Cluj. Ce ai făcut acolo?

— Am participat la sesiunea de "Comunicări și referate a elevilor la geografie", faza pe țară. Mai întâi trebuie să vă spun că am ajuns la Cluj după un premiu al II-lea obținut la Piatra-Neamț la faza județeană.

— Cu cine ai fost la Cluj?

— Cu un coleg de la Liceul "Petru Rareș" și o colegă de la Liceul "Calistrat Hogaș" din Piatra-Neamț și ei premianți la faza județeană.

— Ce lucrare ai prezentat și cum te-ai pregătit?

— Lucrarea se numește: "Observații asupra fenomenelor hidrometeorologice pe Valea Bistriței, sectorul Broșteni-Poiana Teiului" și este elaborată pe baza a 168 de fișe hidrometeorologice și a datelor culese de mine împreună cu colegii. Mulțumesc colegilor pentru ajutor. Eu am fost inclus la secțiunea "Geografie regională" unde am participat 22 de elevi. Am luat locul al II-lea.

— Au mai fost și alte secțiuni?

— Da. "Geografia mediului și reportaj geografic" unde au participat 23 de elevi și "Geoinformatică și alte ramuri" unde au participat 21 de elevi.

— Ce impresii ti-a lăsat orașul Cluj?

— Las la o parte emoțiile concursului. Îmi voi aminti de prietenii pe care le-am legat și de arhitectura deosebită a orașului. Clujul a fost o experiență unică.

Reporter Răzvan Dimitriu clasa a XII-a

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

*Prof. Maria LUNGU – manager
 Prof. Petronela CAIA
 Prof. Olga TEODORESCU
 Inv. Manuela MUJDEI
 Prof. Maria AFLOAREI
 Bibl. Camelia GEANĂ*

*Bibl. Iolanda LUPESCU
 Tehnoredactare: Răzvan DIMITRIU XII A
 Elena AFLOAREI XII B
 Sergiu TURCU X A
 Magda NITUC XII C
 Alexandru DIMITRIU III B*

А
Б
В
Г

А
Б
В
Г

А
Б
В
Г

А
Б
В
Г

Ш

Ш

Ш

Ш

Т

Т

Т

Т

О

О

О

О

И

И

И

И

М

М

М

М

И

И

И

И